

ΓΕΥΜΑ με τον Αγγελο Παγκράτη, Επικεφαλής της
Ε.Ε. στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου

της Μαργαρίτας Πουρνάρα

Μια από τις σπουδαιότερες αλλαγές που μας έφερε η κρίση, είναι ότι ανακαλύψαμε επιτέλους, το τεράστιο κεφάλαιο του διασπορικού ελληνισμού. Αξιοί συμπατριώτες μας που κατάφεραν να επιτύχουν σε συνθήκες αντίξοες και με σκληρό ανταγωνισμό, παρέμεναν στην αφάνεια. Σήμερα, τους αναγνωρίζουμε ως πρότυπα υγιούς εξέλιξης και ζωντανά παραδείγματα για το πως οι ελληνικές αρετές μπορεί να αξιοποιηθούν σε ένα οργανωμένο πλαίσιο ζωής.

Ενας από αυτούς είναι και ο Αγγελος Παγκράτης, που έχει κάνει λαμπρή καριέρα σε όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Από το 2011 είναι ο πρέσβης και Μόνιμος Αντιπρόσωπος της Ε.Ε. στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου (ΠΟΕ), ο οποίος εδρεύει στην Ελβετία. Με άλλα λόγια είναι ο βασικός αντιπρόσωπος της ΕΕ στις πολυμερείς εμπορικές συμφωνίες και διαπραγματεύσεις οι οποίες γίνονται στο πλαίσιο του ΠΟΕ. Πρόσφατα αντιπροσώπευσε την ΕΕ, στην πρώτη σύσκεψη των υπουργών εμπορίου των 20 πλέον προηγμένων χωρών του πλανήτη (G20) στο Μεξικό. Άριστος γνώστης του διεθνούς περιβάλλοντος και συνειδητοποιημένος πατριώτης, αποφάσισε πριν από λίγο καιρό να οργανώσει μια πρωτοβουλία

αλληλεγγύης κυρίως προς τους νέους Έλληνες, στον επαγγελματικό τομέα.

Ίδρυσε την διαδικτυακή οργάνωση ALLILONnet (<http://allilonnet.gr/el/>), το ελληνικό δίκτυο αλληλεγγύης για επαγγελματική ένταξη, προώθηση καριέρας και επιχειρηματικότητας, συσπειρώνοντας καταξιωμένους συμπατριώτες μας από όλα τα μέρη της γης και από διαφορετικά επαγγελματικά πεδία. Αυτοί με την σειρά τους θα **μοιράζονται** την εμπειρία και τις γνώσεις τους με ελληνόπουλα που θέλουν να σταδιοδρομήσουν, να ανοίξουν μια επιχείρηση, να εφαρμόσουν μια καινοτόμο ιδέα. Η "Κ" συνάντησε τον Άγγελο Παγκράτη, στην πρεσβευτική του κατοικία στην Γενεύη.

Την ώρα που η ευγενέστατη Σενεγαλέζα μαγείρισσα ετοίμαζε το βραδινό γεύμα, ο πρέσβης καθόριζε το πλαίσιο της συζήτησης: "Οφείλω να αποσαφηνίσω εξ αρχής ότι το εγχείρημα της ALLILONnet δεν έχει καμιά σχέση με την επίσημη θέση μου στην Ε.Ε. Είναι μια προσωπική πρωτοβουλία. **Οι** σημερινοί νέοι συχνά χαρακτηρίζονται ως χαμένα γενιά, **ενώ εγώ** αντίθετα πιστεύω ότι αυτή είναι η γενιά η οποία αφού ξεπεράσει τις τωρινές δυσκολίες θα βγάλει οριστικά την Ελλάδα από την πορεία σχετικής παρακμής μέσα στην οποία βρέθηκε εγκλωβισμένη για πολλά χρόνια και θα την βάλει σε μια πορεία πραγματικά βιώσιμης ανάπτυξης και ευημερίας. Παράλληλα, επίσης λόγω ιδιότητας πρέπει να τονίσω ότι "οι απόψεις που εκφράζω στην συζήτηση αυτή είναι προσωπικές και δεν συμπίπτουν υποχρεωτικά με τις θέσεις της ΕΕ".

Με εντυπωσιακό ύψος, κοντά στα δύο μέτρα και κοσμοπολίτικο αέρα, ο Παγκράτης γεννήθηκε στην Κέρκυρα το 1956. "Θυμάμαι το νησί, σαν ένα χαμένο παράδεισο, με παιδικά χρόνια, γεμάτα ελευθερία. Βέβαια, η Ελλάδα τότε ήταν μια πολύ φτωχή χώρα. Ο πατέρας μου ήταν δημόσιος υπάλληλος που πάλευε να τα φέρει βόλτα ασχολούμενος συγχρόνως με πολλές αγροτικές εργασίες. Οι άνθρωποι στερούνταν πολλά υλικά αγαθά αλλά είχαν περίσσια θέληση για πρόοδο και στέρεες αρχές. Η ανέχεια έφτιαχνε χαρακτήρες, οικογενειακούς δεσμούς και αυστηρή ηθική. Επειδή οι γονείς μου δεν είχαν την ευκαιρία να μορφωθούν, έδωσαν απόλυτη προτεραιότητα στις σπουδές των παιδιών τους. Στα 18 μου χρόνια, με την βοήθεια ενός Έλληνα ιερέα που ζούσε στην Γαλλία, βρέθηκα να φοιτώ στο Σαν Ετιέν. Κάπως έτσι, με την στήριξη της ελληνικής κοινότητας στο εξωτερικό, ξεκίνησε και η δική μου σταδιοδρομία. Αυτό δεν το ξέχασα ποτέ".

"Γνώριζα ότι ο πατέρας μου μού έστειλε πάνω από το μισό του οικογενειακού εισοδήματος. Δεν με έπαιρνε να αποτύχω. Το γεγονός ότι δεν υπήρχε δρόμος επιστροφής, με βοήθησε στην πραγματικότητα να προσαρμοστώ γρήγορα και να αντιμετωπίσω με αποφασιστικότητα τις προκλήσεις».

Μετά από έναν ολοκληρωμένο κύκλο σπουδών με διδακτορικό στα διεθνή οικονομικά και την νομισματική πολιτική από το Πανεπιστήμιο της Σορβόννης, ήταν από τους πρώτους Έλληνες που μπήκαν ως υπάλληλοι στην Ευρωπαϊκή

Κοινότητα, το 1981. "Η Κέρκυρα μου είχε αφήσει την δίψα να μάθω τον κόσμο, να ταξιδέψω. Το Παρίσι με ώθησε να προσπαθήσω να καταλάβω διαφορετικές νοοτροπίες και να ανακαλύψω την μεγάλη ικανοποίηση των νέων γνωστικών πεδίων, των επιστημών. Κάποια στιγμή βρέθηκα γραμμένος σε τέσσερα πανεπιστήμια συγχρόνως από όπου και αποφοίτησα επιτυχώς. Η ιδιαίτερα έντονη και παραγωγική προσπάθεια στα κρίσιμα χρόνια των σπουδών με βοήθησε στα πρώτα χρόνια της καριέρας μου στην Κοινότητα. Ήμουν μόλις 24 ετών, στην πρώτη φουρνιά των Ελλήνων, που προσλήφθηκαν στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Τότε υπήρχε έντονος ιδεαλισμός και ενθουσιασμός, πίστη στο Ευρωπαϊκό όραμα και μια αίσθηση αποστολής για τις χώρες μας" θυμάται.

B ΚΟΜΜΑΤΙ

Καλοί Ευρωπαίοι σημαίνει καλύτεροι Έλληνες

Σήμερα, πως είναι η Ευρώπη; "Πιο προσανατολισμένη στις ανάγκες και τις κατευθύνσεις του σύγχρονου κόσμου και των κυρίαρχων κρατών που την αποτελούν. Εφόσον ζούμε σε ένα κόσμο αυξανόμενης αλληλεξάρτησης, πρέπει παράλληλα να αυξάνουμε και την ικανότητά μας, να την χειριζόμαστε από κοινού. Αυτό είναι η βάση της πορείας ενοποίησης της ΕΕ, η οποία δεν οδηγεί υποχρεωτικά, όπως πολλοί διατείνονται, σε ένα υπέρ-κράτος κάποιας μορφής. Γι αυτό κι ασφαλώς μπορούμε να είμαστε καλοί Ευρωπαίοι παραμένοντας καλοί

Έλληνες. Από πολλές απόψεις, πρέπει να γίνουμε καλύτεροι Έλληνες για να γίνουμε πραγματικά καλοί Ευρωπαίοι. Η αγάπη των Ελλήνων για την πατρίδα μας είναι ένα τεράστιο πλεονέκτημα, κυρίως στην τωρινή κρίση. Είναι η βαθύτερη πηγή από όπου θα αναβλύσουν ισχυρές, η δύναμη, η αίσθηση της επιβίωσης, η αλληλεγγύη, τις οποίες τώρα χρειαζόμαστε. Συγχρόνως, το πραγματικό συμφέρον του λαού μας είναι αναμφισβήτητα να ζούμε και να συνεργαζόμαστε αποτελεσματικά με τους άλλους Ευρωπαίους. Αυτή είναι η εξίσωση ανάμεσα στην ευρωπαϊκή μας πορεία και τον νέο πατριωτισμό που πρέπει να επιδείξουμε σε αυτήν την δύσκολη συγκυρία για τον τόπο μας. Η Ελλάδα ασφαλώς θα ανακάμψει και μέσα από τη κρίση αυτή θα δημιουργηθούν οι συνθήκες για ένα καλύτερο μέλλον. Το ζήτημα είναι πόσο θα υποφέρουν στο μεταξύ οι πλέον ευάλωτοι πολίτες. Οφείλουμε να πάρουμε τον δρόμο, που θα φέρει τα λιγότερα βάσανα και δοκιμασίες κυρίως σε αυτούς που ευθύνονται λιγότερο για την τωρινή κατάσταση. Θεωρώ ότι είναι, για πολλούς λόγους, μια βαθιά ιστορική αδικία να υποφέρει τόσο πολύ ο ελληνικός λαός" τονίζει ο Άγγελος Παγκράτης.

"Η Ελλάδα ακολούθησε όλα τα χρόνια του ευρώ την πορεία που είχαν και οι άλλες χώρες του Ευρωπαϊκού Νότου χάνοντας ανταγωνιστικότητα εν σχέση με τον πυρήνα της ευρωζώνης και σωρεύοντας δημοσιονομικά ελλείμματα» συνεχίζει. «Αυτό προστέθηκε σε μια βαθύτερη τάση όπου όλες οι χώρες του αναπτυσσόμενου Βορρά συμπεριλαμβανομένων των περισσότερων

μελών της ευρωζώνης αλλά και του Ηνωμένου Βασιλείου, των ΗΠΑ, της Ιαπωνίας κλπ (πλην ολίγων εξαιρέσεων όπως Νορβηγία και Ελβετία) ήδη συσώρευσαν δημοσιονομικά ελλείμματα και χρέη. Μέσα στο γενικότερο αυτό πλαίσιο, το πραγματικό συμφέρον του λαού μας απαιτούσε να μπει εγκαίρως φρένο στις σπατάλες, στην κακοδιαχείριση και στη συσώρευση του χρέους. Δυστυχώς οι παθογένειες του πολιτικού μας συστήματος και του κρατικού μηχανισμού, μας εξέθεσαν πολύ πιο γρήγορα στον κίνδυνο. Έτσι, την κρίσιμη στιγμή, βρέθηκε η Ελλάδα να παίζει τον ρόλο του αρνητικού πρωταγωνιστή σε μια κρίση της οποίας οι βαθύτερες τάσεις σίγουρα αφορούν ολόκληρη την Ευρωζώνη και όχι μόνο. Τα πράγματα έγιναν ακόμα χειρότερα λόγω του ορατού κινδύνου μετάδοσης της κρίσης και σε άλλα κράτη της ευρωπαϊκής περιφέρειας. Βρεθήκαμε στο επίκεντρο και γίναμε οι πρώτοι που δεν μπορούσαμε να τα βγάλουμε πέρα μόνοι μας. Μια άλλη διάσταση της αδικίας που υπέστη η Ελλάδα συνίσταται στο ότι επικοινωνιακά και ουσιαστικά, μονοπωλήσαμε για μεγάλο χρονικό διάστημα το ενδιαφέρον της παγκόσμιας κοινής γνώμης, ως ο μόνος φορέας του προβλήματος ενώ το ευρύτερο πλαίσιο περνούσε γενικά απαρατήρητο», λέει ο πρέσβης που θήτευσε και στην Αργεντινή, τα κρίσιμα χρόνια μετά την κρίση που διέλυσε την χώρα της Λατινικής Αμερικής.

Γ ΚΟΜΜΑΤΙ

“Ο τρόπος με τον οποίον αναπτύχθηκε η οικονομία τις τελευταίες δεκαετίες εξουδετέρωσε στην πράξη μερικά από τα πιο καλά χαρακτηριστικά του Έλληνα» λέει ο Άγγελος Παγκράτης. «Οι συμπατριώτες μας προοδεύουν στο εξωτερικό, συχνά σε ένα πλαίσιο σταθερότητας και αποτελεσματικότητας που τους βοηθά να είναι εφευρετικοί, δαιμόνιοι, δραστήριοι, με αυτό το πάθος για ζωή και χαρά που μας χαρακτηρίζει πάντα. Στην Ελλάδα χρειάζονται τώρα οι αλλαγές που θα επιτρέψουν στους Έλληνες εντός συνόρων να βιώσουν συνθήκες αποτελεσματικής, λειτουργίας του κράτους, με σταθερότητα κανόνων, θεσμών και μεγαλύτερης επιχειρηματικής ελευθερίας. Να γίνουμε ένας τόπος όπου να ευνοείται η επιχειρηματικότητα και η καινοτομία, η υψηλή τεχνολογία και η ποιότητα σε κάθε τι, από τα αγροτικά προϊόντα ως τις τουριστικές υπηρεσίες”. Η έμφυτη αίσθηση υψηλής ατομικής πρωτοβουλίας και δημιουργικότητας του Έλληνα να μπορέσει να γίνει και στην πατρίδα μας η βασική μηχανή προόδου του κοινωνικού συνόλου.

Η πρόκληση δεν είναι βέβαια μόνο οικονομική. Η κοινωνία μας χρειάζεται άμεσα ένα νέο αίσθημα δικαιοσύνης, ένα κύμα εντιμότητας και αποκατάστασης της αίσθησης αξιοπρέπειας σε ατομικό και συλλογικό επίπεδο. Το ζητούμενο είναι να ξανακερδίσουμε σύντομα το αίσθημα υπερηφάνειας όχι μόνο γι’ αυτό που είμαστε ιστορικά αλλά και για αυτά που κάνουμε σήμερα. Προϋπόθεση για να γίνει αυτό είναι μια συντεταγμένη εθνική προσπάθεια για να ξεπεραστεί η τωρινή κρίση».

Επιχειρηματικότητα και παραγωγικότητα

Μπορεί όμως η Ελλάδα, στην δυσχερή συγκυρία της κρίσης, να ανασυνταχθεί οικονομικά; Ο Άγγελος Παγκράτης έχει ξεκάθαρη άποψη: "Υπάρχουν πραγματικά περιθώρια γρήγορης βελτίωσης. Ο στόχος μας δεν μπορεί να είναι να φτάσουμε άμεσα τους οικονομικούς δείκτες των πλέον προηγμένων κρατών του Βορρά αλλά να αρχίσουμε άμεσα να μειώνουμε την απόσταση που μας χωρίζει. Η παγκόσμια οικονομία και το εμπόριο στηρίζονται πια σε αλυσίδες προστιθέμενης αξίας. Η Ελλάδα μπορεί να μην μπορεί να παράγει ένα τελικό προϊόν λ.χ. αεροπλάνα, ή αυτοκίνητα, ή ορισμένες μηχανές, αλλά μπορεί να φτιάχνει κάποια κομμάτια ή εξαρτήματα. Μπορεί να φτιάχνει λογισμικό για βιομηχανίες που βρίσκονται αλλού, να προσθέτει αξία μέσω υπηρεσιών κλπ. Χώρες, σε πολύ διαφορετικά επίπεδα ανάπτυξης, όπως Καμπότζη και το Μπαγκλαντές, η Χιλή και το Μεξικό καταφέρνουν να έχουν επιτυχημένες επιχειρήσεις, ενσωματώνοντας τες στην αλυσίδα της συνολικής παραγωγής. Έγιναν χρήσιμοι ενδιάμεσοι κρίκοι μέχρι το τελικό προϊόν. Επίσης, η αγορά -ακόμη και για απλά προϊόντα μικρομεσαίων επιχειρήσεων - είναι διεθνής και όχι εθνική. Για να συνδεθούμε όμως αποτελεσματικά με τις παγκόσμιες αλυσίδες προστιθέμενης αξίας πρέπει να είμαστε ανταγωνιστικοί. Δεν είναι τυχαίο όπου μέσα στους γενικά καταστροφικούς οικονομικούς δείκτες της ελληνικής οικονομίας, το μόνο κάπως θετικό μήνυμα

προέρχεται από την πορεία των εξαγωγών μας. Δεν υπάρχει βιώσιμη βελτίωση του επιπέδου διαβίωσης δίχως βελτίωση της παραγωγικότητας και ανταγωνιστικότητας της εθνικής οικονομίας. Εδώ υπάρχει άλλη μια παρεξήγηση. Ο στόχος αυτός δεν απαιτεί μόνο να έχουμε χαμηλούς μισθούς ή να μειώσουμε μισθούς. Αν δεν βελτιωθεί όλο το πλαίσιο που ευνοεί την επιχειρηματικότητα, με την καταπολέμηση της διαφθοράς, της φοροδιαφυγής, την απόκτηση ενός σταθερού νομοθετικού πλαισίου για τις επενδύσεις κλπ, η μείωση των μισθών μετατρέπεται σε φαύλο κύκλο ύφεσης όπως ξέρουμε ήδη πολύ καλά. Και όλο το χρέος μας να διαγραφεί, αν δεν αλλάξουμε, θα ξανακυλήσουμε στα ίδια προβλήματα. Η χώρα έχει απαραίτητη ανάγκη ενός τέτοιου εθνικού σχεδίου».

Ο Άγγελος Παγκράτης συνεχίζει με δύναμη: "όμως σε αυτές τις δύσκολες στιγμές, δεν μπορούμε να περιμένουμε μόνο από την πολιτεία να μας σώσει. Πρέπει ο καθένας σε ατομικό επίπεδο να δει τί μπορεί να κάνει. Με αυτόν τον προβληματισμό, αποφάσισα να προχωρήσω στην ίδρυση της μη κερδοσκοπικής οργάνωσης ΑΛΛΙΛΟΝnet" εξηγεί στην "Κ". «Θελούμε να δημιουργήσουμε μια νέα αίσθηση αλληλεγγύης στον επαγγελματικό τομέα, παντού όπου υπάρχουν έλληνες εντός και εκτός συνόρων. Οι πιο καταξιωμένοι επαγγελματικά, να σκέφτονται τα ελληνόπουλα, που βρίσκονται στο τέλος των σπουδών ή στην αρχή της καριέρας τους. Αυτό δεν σημαίνει ότι θα τους προσφέρουν εργασία, όμως μπορεί να τα καθοδηγήσουν για θεωρητικά και πρακτικά

θέματα, να τους υποδείξουν δυνατότητες, να τους μεταφέρουν την πολύτιμη εμπειρία τους. Θέλουμε η ΑΛΛΙΛΟΝnet να είναι χώρος δημιουργηκότητας και ιδεών: πχ ποια καινούργια επιχειρηματική η καινοτόμος ιδέα μπορεί να είναι χρήσιμη σε κάποιους στην Ελλάδα. Ήδη η ανταπόκριση είναι πολύ μεγάλη και 400 περίπου άτομα έχουν γίνει μέλη του ιντερνετικού δικτύου και ο αριθμός αυξάνεται συνεχώς.

“Θέλουμε οι νέοι μας, οι οποίοι αντιμετωπίζουν μια ανεργία περίπου 50%, να αισθάνονται ότι δεν είναι μόνοι τους στον αγώνα. Η απογοήτευση και η εγκατάλειψη της προσπάθειας είναι ο μεγάλος κίνδυνος. Στην ΑΛΛΙΛΟΝnet, ο καθένας συμμετέχει σε μια ομάδα ανθρώπων οι οποίοι συνεχώς αυξάνονται και παραμένουν διαθέσιμοι για να μιλήσουν, βοηθήσουν και γενικά να συνεργαστούν. Ο καθένας έχει κάτι να λάβει και κάτι να προσφέρει. Είναι ένα πνεύμα συνεργασίας, αλληλεγγύης και δημιουργικότητας που πρέπει να αναπτύξουμε όσο ευρύτερα μπορούμε στην κοινωνία μας, κυρίως υπερ των νέων μας.